

Opstarts Historien.

Den onde troldmand Gargamel har fundet smølfe-landsbyen, og det ser håbløst ud for smølferne, der ser ud til at måtte flygte. Den unge Spejder-smølf er standhaftig og får Gammelsmølf til at finde opskriften på en forglemmelses eliksir. Tiden er dog knap og smølferne kan ikke klare det alene.

Spejder-smølf har en masse venner (Spejdere) og får vendt Gammelsmølfs tvivl om de er modige, kloge og dygtige nok (også selvom de generelt ser syge ud, så blege som de er). De aftaler at træne over 150 spejdere op til at hjælpe i kampen mod Gargamel, ved hjælp af nogle af de dygtigste smølfer.

Gennem dagen øver og forbereder de sig til kampen mod den onde skurk.

Kampen:

Alle spejderne mødes nu for at samle eliksiren med Gammelsmølf og have opgøret med Gargamel. Kampstemningen er høj, og sejren kommer sikkert i hus. Den væmmelige troldmand forsvinder og glemmer alt om placeringen af smølfe-landsbyen.

Andagt - Intro:

Gammelsmølf – der har fået malet alle spejderne blå i hovedet, er helt oppe at køre og særdeles tilfreds med egen præstation.

Gammelsmølf – bliver helt grebet af stemningen, og vil nu selv være spejder-smølf. Faktisk mener han at smølfe-spejder er meget bedre end bare almindelig spejder og smølfer. Han gider derfor slet ikke de almindelige smølfer længere. Han føler sig helt uovervindelig og næsten høj af sejrs-rus.

Gammel-smølf med hele sin nye spejder-flok:

(højere og højere) Smølfe-spejder, Smølfe-spejder, SMØLFE-SPEJDER.....

Smølfe-mor:

Råber vredt Gammelsmølf an.

Gammelsmølf forsøger at gemme sig i flokken.

Smølfe-mor:

”Gammelsmølf, du ved godt, at jeg kan se dig ik..?”

Gammelsmølf, kommer slukøret tilbage på scenen.

Smølfe-mor:

Nogle gange er vi ikke særlig gode til at invitere alle med ind i fællesskabet. Nogle gange er der nogen, der bliver holdt udenfor. Og nogle gange glemmer vi måske også, at vi ikke skal være ens, men at det er godt at vi er forskellige, og at alle er vigtige.
... Gammelsmølf – hvad har du dog gjort. Du har jo malet dem alle sammen helt blå...

Gammelsmølf:

fremviser stolt sit ”værk”

Ja de er mega flotte !!

Smølfemor:

Men sådan så de jo slet ikke ud da de kom. Du har gjort dem helt ens.

Dengang Jesus gik på jorden, da lærte han os, at hos Gud er der plads til alle, og han har brug for os alle sammen!” Det tror jeg, at du har behov for at tænke lidt over Gammelsmølf... Og imens kan vi jo synge en sang...

Sang : ”Man er som man er” (Spejdersangbogen nr. 51)

Smølfemor:

Der var engang en mand, der hed Paulus. Og Paulus var meget vred på alle de kristne mennesker, der gik rundt og sagde, at Jesus var Guds søn. Paulus, han syntes, at det var noget forfærdeligt vrøvl. Og han syntes faktisk også, at det var at gøre lidt nar af Gud når de sagde sådan noget. Paulus var ikke særlig søde med de kristne. Han slog dem og nogen af dem smed han tilmed i fængsel.

Gammelsmølf afbryder

Gammelsmølf:

Ham kan mine Smølfespejdere da nemt klare.... Smølfespejder, Smølfespejder.

Smølfemor:

Gammelsmølf !!!

Hun fortsætter historien.

En dag rejste Paulus hen til en stor by der hedder Damaskus. (og nej Gammelsmølf, det er ikke tæt på Bindslev). Paulus rejste hen til Damaskus, fordi han ville smide alle de kristne der boede i byen i fængsel. Men lige udenfor byen, der skete noget meget mærkeligt med Paulus. For pludselig så han et lys, der var så stærkt, at han blev helt blind, og han faldt ned af hans æsel.

Gammelsmølf afbryder

Gammelsmølf:

Ha, jeg kender også et æsel... Han hedder Lars, han kunne blive en enormt god..... (går i stå da han fanger Smølfemor's vrede blik)

Smølfemor:

Gammelsmølf, ikke nu. Sæt dig så ned og hør efter.

Hun fortsætter historien efter at have fået ro på Gammelsmølf.

Paulus hørte så en stemme, der sagde: ”hvorfør forfølger du mig”?

”Hvem er du?”, råbte Paulus bange.

”Jeg er den Jesus, du jager og forfølger” Sagde stemmen.

Det var ret mærkeligt, for ingen af de andre mænd som Paulus rejste sammen med, kunne se lyset, eller høre stemmen. Men de kunne se, at der var noget galt med Paulus. Så de fulgte ham ind til byen, og fandt et hotel. I tre dage sad Paulus og bad Gud om tilgivelse for det onde, han havde gjort. Men på tredje dagen kom der en mand som Gud havde sendt. Manden lagde sine hænder på Paulus’ øjne, og pludselig kunne Paulus se igen. Det her fik Paulus til at tro på Jesus, og faktisk også at blive døbt.

Paulus liv blev meget anderledes nu og han begyndte at rejse rundt og fortælle om Jesus. Han rejste rundt i flere lande, og alle de steder, hvor han kom, der fortalte han, at Jesus var Guds søn.

Paulus fik mange venner, og når Paulus rejste rundt, så blev han ved med at sende breve til sine nye venner. Bl.a. så skrev han et brev til nogle kristne i en by, der hedder Korinth, og det brev lød ca. sådan her:

”I skal huske, at vi alle er forskellige og kan noget forskelligt, og det er godt sådan. Tænk på en krop. Kroppen består af mange forskellige dele, som kan noget forskelligt. Tænk hvis kroppen kun bestod af fødder. (Gammelsmølf: Tænk alle de sokker du skulle vaskes !!!) Sikke noget rod det ville være. Så manglede man jo nogen hænder til at gøre forskellige ting med. Eller tænk, hvis der kun var hænder, men ingen fødder. Så kunne man ikke gå. Eller hvis man kun havde ører i hovedet, men ingen øjne. Hvordan skulle man så kunne se? Vi har brug for alle de forskellige dele af vores krop, for de kan noget forskelligt. Og hele kroppen hører sammen. Hvis vi har ondt i den ene fod, så påvirker det hele kroppen.

Sådan er det også med jer. I hører sammen. Men I er meget forskellige, og det er godt. I skal ikke være ens. Det er godt, at I kan noget forskelligt, for så kan I hjælpe hinanden. Der er brug for jer alle sammen. Der er ingen, der er ubrugelige.

Tænk, på hvordan det var med mig, skrev Paulus.

Jeg gjorde nogle rigtig dårlige ting. Jeg fik folk slået og smidt i fængslet. Men Gud kaldte på mig. Og nu kan han bruge mig, til at fortælle om kærlighed. Når han kan bruge sådan en som mig, så kan han bruge **alle**.

Hos Gud er der plads og kærlighed til alle. Og hos Gud er der ingen, der er ubrugelige eller værdiløse. Alle er vigtige og værdifulde.”

Gammelsmølf leder os i Fadervor:

Ib/Distriktsrådet har ordet

Præmieoverrækkelse – Kære far i høje himmel - Afsluttende ord.